

РЕШЕНИЕ

№ 497

гр. София, 18.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,
в публично заседание на 16.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Галин Несторов

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **6920** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. Д. К., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу решение № 238 от 23.06.2023 г. по преписка № 397/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация /КЗД/, с която е установено следното:

- Национална здравноосигурителна каса /НЗОК/, представлявана от управителя, с адрес: [населено място], [улица], не е осъществила дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр., на основа на защитени признаци „увреждане" и „семеино положение";

- министъра на здравеопазването на Република България, с приемането на Наредба № 2/2019 г. за медицинските и други услуги по реда на чл. 82, ал. 1а и ал. 3 от Закона за здравето и реда и условията за тяхното одобряване, ползване и заплащане, и в частност разпоредбата на чл. 8, ал. 1, не е осъществил дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 3 от ЗЗДискр., на основа на защитени признаци „увреждане" и „семеино положение";

- оставена е без уважение жалба, вх. № 44-00-2186/16.06.2021 г. и допълнения с вх. №№ 44-00-2980/07.09.2021 г. и 44-00-3101/20.09.2021 г. по описа на КЗД, подадени от Д. Д. К..

В жалбата, подадена по електронен път чрез имейл и допълнението към нея /л. 149/ се релевират оплаквания за незаконосъобразност на административния акт поради съществени нарушения на адм.-производствените правила и нарушение на

материалния закон и се иска отмяната му, предвид наличието на осъществен състав на „пряка и непряка дискриминация” по смисъла на чл. 4, ал. 1 и ал. 2 от Закона за защита от дискриминация /ЗЗДискр./. В съдебно заседание не се явява и представлява, поддържа жалбата си чрез адв. Т. в писмено становище, който прави изявление за присъждане на разноски. Представя подробни писмени бележки.

Ответникът - Комисията за защита от дискриминация, редовно призована, не се представлява в с.з., изразява писмено становище по жалбата чрез юриск. М., която оспорва жалбата и претендира разноски за юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна Министерство на здравеопазването чрез юриск. Г., в с.з., изразява подробно становище по жалбата като счита същата за неоснователна.

Заинтересованите страни НЗОК, редовно призовани, в с.з. чрез юриск. Р. изразява становище по жалбата като счита същата за неоснователна.

Настоящият състав на АССГ намира, че жалбата е процесуално допустима като подадена в законния срок и от надлежна страна. За да се произнесе по съществото ѝ, прие за установено следното от фактическа и правна страна:

В процесното решение се излагат следните факти, които се установяват от приложената адм. преписка:

Адм. производството е образувано с разпореждане на председателя на КЗД № 1203/24.09.21 г. на председателя на КЗД.

В жалба с вх. № 44-00-2186/16.06.2021 г. са изложени следните оплаквания: Жалбоподателят К. твърди, че според наредба на Министерския съвет, която прилагал във файл, той като родител с увредено зрение нямал право да бъде придружен от асистент извън страната, когато ставало въпрос за лечение на детето му, което било на три години. Посочва, че по никакъв начин в тази наредба и в договора, който бил задължен да подпише, не се допускали изключения, когато ставало дума за човек с физическо увреждане. Допълва, че освен че бил длъжен да приеме това положение, следвало също така да се съобразява със закупуването на самолетни билети 12 часа преди пътуването, като това действие нарушавало правилата за асистенция на хора с увреждания в ЕС. Бил длъжен да закупи за своя сметка самолетни билети за придружителя си от същата компания. По т. 11 от договора със НЗОК счита, че управителят на НЗОК прилагал дискриминация спрямо подадено от него уведомление за възникнал нов преглед в хода на лечението на сина му Б. К.. Били налице и други противоречия в отговорите на председателя на НЗОК.

С оглед на изложените оплаквания за евентуално осъществена дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 1 от Закона за защита от дискриминация, въз основа на признаците „увреждане“ и „семеино положение“, преписка № 397/2021 г. е разпределена за разглеждане от ПЕТЧЛІЕНЕН разширен заседателен състав.

С вх. № 23-00-508/21.10.2021 г. е постъпило писмо от ответната страна - НЗОК, с което се представя становище по жалбата:

Посочва, че в НЗОК били подадени следните заявления за одобряване на заплащането

на медицински и други услуги по реда на Наредба № 2/2019 г. за медицинските и други услуги по реда на чл. 82, ал. 1а и ал. 3 от Закона за здравето и реда и условията за тяхното одобряване, ползване и заплащане /Наричана за краткост: Наредбата/, касаещи лечението на Б. К., по които били издадени индивидуални административни актове: заявление с вх. № Е113-01-594/25.05.2021г., заявление с вх. № Е113-01-724/17.06.2021г. и заявление вх. № Е113-011-039/23.08.2021г. Допълва, че по тезр заявления, подадени от Д. Д. К., били издадени заповеди № РД-Е113-01-729/02.06.20: Е113-01-809/22.06.2021г. и РД-Е113-01-1281/16.09.2021г. на управителя на НЗОК. С актовете на управителя било разрешено издаването на формуляри за планово лечение извън държавата пребиваване по реда на Регламент (ЕО) № 883/2004 г. на Европейския парламент и на Съвета от 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (Формуляр S2), както следва: За извършване на протонна терапия в Институт П. Ш., [населено място], Швейцария и в болница Б., Радиология в [населено място], Швейцария и за извършване на диагност процедури в Детска болница по онкология и анестезиология в [населено място], Швейцария, | считано от 04.06.2021 г., съгласно представена оферта и план за лечение. За извършване на преглед на Б. К. в Офталмологична болница „Ж. Гонен“ 25.05.2021 г. до 02.07.2021 г., вкл., съгласно представена оферта и план за лечение, както и v_/i. извършване на преглед под обща анестезия на Б. К. в Университетски център Л., Швейцария, считано от 25.05.2021 г., съгласно представена оферта и план за лечение

Ответната страна потвърждава, че било одобрено заплащането на транспорт и престой на един негов придружител, както и преводачески услуги при необходимост, съобразно период за лечение. Допълва, че видно от жалбата било, че К. претендирал, че било одобрено само на един придружител, без да се отчита факта, че жалбоподателят като лице с увреждане имал нужда от придружител. Цитира процесиите разпоредби - чл. 8, ал. 1, във връзка със 7, ал. 1, т. 1 и т. 6 от наредбата, като посочва, че правата, изброени там, били акцесорни по правата, установени в чл. 7, ал. 1 - 7 от наредбата, определяли обхвата на услугите по съответно били в зависимост от одобрената медицинска услуга. Допълва, че осигуряването на право на придружител не попадало в обхвата на чл. 7, ал. 1, т. 8 и чл. 8, ал. 1 от Наредбата. Ответната страна твърди, че в текста на Наредбата бил използван изрза „един негов придружител в чужбина“, като не било посочено кой следва да бъде това. Следователно можело да бъде не само един от родителите на детето, но и друг законен представител, като настойник, попечител, упълномощено лице от специализирана институция, където е настанено детето, упълномощено от родителите друго лице. Посочва, че в първото от подадените от К. заявления, подробно описани в отговора на жалбата, същият заявил: „желая транспорт в двете посоки, престой и преводач“, като не била заявена услугата - заплащане на транспорт и престой на личен асистент на придружителя и такова искане не следвало въобще да бъде разглеждано и одобрявано. Допълва, че в случай че такова искане било направено, то щяло да бъде изпратено за разглеждане на компетентните за това органи. Ответната страна НЗОК посочва изрично, че ако жалбоподателят имал право на асистент, то това не било в правомощията на НЗОК. Компетентни в този случай щели да бъдат Министерството на труда и социалната политика и Агенцията за социално подпомагане, които могли да дадат становище за осигуряването на такъв придружител, както и условията и реда за това. Посочва, че другият въпрос, засегнат в жалбата на К., бил необходимостта от подаване на ново заявление за одобряване заплащането на медицински и други услуги

по реда на Наредбата, конкретно за извършването на преглед под обща анестезия на Б. К.. Допълва, че жалбоподателят се позовавал на т. 11 от договора за организационно и финансово подпомагане, като твърдял, че подаването на ново заявление не било необходимо, доколкото била налице посочената хипотеза по т. 11. Заявява, че разпоредбата на т. 11 от договора възпроизвеждала разпоредбата на чл. 36 от Наредбата /цитира последната/. Уточнява, че предмет на така цитираната спорна разпоредба били услугите, одобрени по Заповед № РД-Е113-01-729/02.06.2021 г. в посочените лечебни заведения.

Министерски съвет с писмо от 01.11.21 г. сочи, че жалбата не е насочена срещу актове и действия на МС, поради което не следва да се конституира като заинтересувана страна в производството.

По преписката е проведено едно открито заседание на 19.04.2023 г. За него жалбоподателят, редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. Х. Н., с пълномощно. Ответната страна - НЗОК, редовно уведомена, не е представлявана. Министърът на здравеопазването - ответна страна, редовно уведомен, не се явява, като се представлява се от юриск. Г. - надлежно упълномощен. В заседанието процесуалният представител на жалбоподателя е направила искане за конституиране на Министерския съвет като ответна страна. След изясняване на обстоятелства, естеството и предмета на оплакванията в жалбата, това искане е оставено без уважение от адм. орган. В заседанието са приети и приобщени всички писмени доказателства. Нови доказателствени искания не са направени. Съставът счита преписката за изяснена от фактическа страна. Спряно е събирането на доказателствата и е дал ход по същество. След кратки пленарии на страните, е обявил преписката за решаване, като е предоставен 20 - дневен срок за подробни писмени бележки. С вх. № 90-05-22/19.04.2023 г. са постъпили писмени бележки от ответната страна - министъра на здравеопазването, с които се поддържа следното: Твърди се, че в Министерство на здравеопазването са постъпвали писма от жалбоподателя относно лечение на неговото дете в Швейцария. От писмата и приложените документи се установява, че детето е одобрено за подпомагане за провеждане на протонна терапия в Швейцария. Приложено е становище от лечебното заведение за необходимост от провеждане на допълнително изследване в Очна болница „Ж. Г.“ в Л.. Писмата са изпратени в срок по компетентност на НЗОК. Допълва, че с писмо, рег. № 94-3497/01.10.2021 г. от управителя на НЗОК е предоставена информация относно жалбите по повод процедура за осигуряване на самолетни билети във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба № 2 от 2019 г. за медицинските и други услуги по чл. 82, ал. 1а и ал. 3 и реда и условията за тяхното одобряване, ползване и заплащане, както и възможностите за съдействие от съответната дирекция „Социално подпомагане“. Посочва, че съгласно § 13, § 14, §28 и §29 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за бюджета на НЗОК за 2019 г., считано от 01.04.2019 г., е преустановена дейността на Министерство на здравеопазването по заявления за лечение в чужбина и по издаване на документи, необходими съгласно правилата за координация на системите за социална сигурност по Закона за здравното осигуряване. Допълва, че с нормативните актове е закрит Център „Фонд за лечение на деца“, като съответните дейности са възложени на НЗОК, за което са отразени и нужни законови промени в Закона за здравето и Закона за здравното осигуряване. Посочва, че посредством процесната Наредба № 2 от 2019 г.,

министърът на здравеопазването осъществявал делегираното му от закона правомощие да определи обхвата на медицинските и други услуги и условията и реда за тяхното одобряване, ползване и заплащане. Уточнява, че Наредбата е издадена на основание чл. 82, ал. 1, т. 8 и ал. 5 и 6 от Закона за здравето. Посочва, че съгласно разпоредбата на чл. 82, ал.1, т. 8, извън обхвата на задължителното "Здравно осигуряване на българските граждани се предоставят медицински услуги, които са свързани със заплащане на лечение за заболявания при условия и по ред, определени от министъра на здравеопазването. Допълва, че в чл. 1, ал. 1 от Наредбата било определено, че нейният предмет са медицинските и други услуги по чл. 82, ал.1 а и ал. 3 от Закона за здравето, за които българските граждани имат право на заплащане извън обхвата на задължителното здравно осигуряване и извън медицинските услуги по чл. 82, ал. 1 от Закона за здравето. По смисъла на чл. 1, ал. 2 от Наредбата, българските граждани имат право на заплащане за услуги по ал. 1, във връзка с лечението им в страната или в чужбина съобразно тяхното заболяване, за които не са предвидени други механизми за финансиране със средства от държавния бюджет, общинските бюджети и от бюджета на НЗОК или които не могат да бъдат осигурени в страната. По този начин са създадени необходимите условия за реализиране на законовото право на българските граждани. Ответната страна посочва, че дейностите, за които се заплаща, са в обхват, който през последните години е доказал необходимостта от подпомагане на българските пациенти, за дейности извън обхвата на задължителното здравно осигуряване, за които нямало друг ред за финансиране, но които били от съществено значение за подобряване достъпа до качествено и навременно лечение.

Писмена защита постъпва от жалбоподателя на 23.05.23 г., с която се прави ново твърдение с оплакване за дискриминация по признак „тормоз“ по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДИСКР.

От фактическа страна, съставът намира за установено по преписката като в съдебното производство също така не се спори, че жалбоподателят Д. К. е баща и законен представител на детето Б. К.. Посоченото обстоятелство се установява и от приобщените по преписката писмени доказателства, в частност удостоверение за раждане на детето Б. К.. По преписката не се спори и относно обстоятелството, че жалбоподателят е човек с увреждане, в частност - зрително такова. От данните и от приобщените писмени доказателства е установено, че в Националната здравноосигурителна каса са подавани заявления от жалбоподателя за одобряване на заплащането на медицински и други услуги по реда на Наредба № 2/2019 г. за медицинските и други услуги по чл. 82, ал. 1а и ал. 3 от Закона за здравето и реда и условията за тяхното одобряване, ползване и заплащане, касаещи лечението на детето му Б. К., както следва:

Заявление с вх. № Е113-01-594/25.05.2021 г., за извършване на протонна терапия в Институт П. Ш., [населено място], Швейцария и в Кантонална болница Б., Радиология в [населено място], Ш. йцария, и за извършване на диагностични и лечебни процедури в Детска болница по Онкология и по А. лезиология в [населено място], Швейцария, считано от 04.06.2021 г. ; Заявление с вх. № Е113-01-724/17.06.2021 г., за извършване на преглед на Б. К. в Офталмологична болница „Ж. Гонен“, считано от 25.05.2021 г.

до 02.07.2021 г. вкл., както и формуляр S2 за извършване на преглед под обща анестезия на Б. К. в Университетски център CHUV, [населено място], Швейцария, считано от 25.05.2021 г. до 02.07.2021 г. ; Заявление с вх. № E113-01-1039/23.08.2021 г., за извършване на преглед на Б. К. в Офталмологична болница „Ж. Гонен“, считано от 27.09.2021 г., вкл., както и формуляр S2 за извършване на преглед под обща анестезия на Б. К. в Университетски център CHUV, [населено място], Швейцария, считано от 27.09.2021 г. Установява се в допълнение, че по така посочените заявления са издадени заповеди на управителя на НЗОК, с които е разрешено издаването на формуляри за планово лечение в чужбина на детето Б. К. по реда на Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 2004 г. за координация на системите за социална сигурност (Формуляр S2), както следва: Заповед № РД-Е113-01-729/02.06.2021 г., по заявление с вх. № E113-01-594/25.05.2021 г. ; Заповед № РД-Е113-01-809/22.06.2021 г., по заявление с вх. № E113-01-724/17.06.2021 г. ; Заповед № РД-Е113-01-1281/16.09.2021 г. по заявление с вх. № E113-01-1039/23.08.2021 г. От данните по преписката установява и, че с посочените индивидуални административни актове е одобрено заплащането на транспорт и престой за детето Б. К. и за един негов придружител, както и преводачески услуги при необходимост, съобразно периодите, определени за лечение. Посочените до момента данни и обстоятелства не са оспорени от жалбоподателя, поради което съставът намира, че следва да ги приеме за безспорни и по преписката. За да постанови своето решение, Петчленен състав съобрази обстоятелството, че основният “Нормативен акт, който урежда обществените отношения, свързани с опазване здравето на гражданите, в това число и осигуряване на условията, необходими за оказването на достъпна, навременна и качествена медицинска помощ и услуги, е Законът за здравето.

Сочи се в решението, че съгласно разпоредбата на чл. 2 от посочения закон опазването на здравето на гражданите като състояние на пълно физическо, психическо благополучие представлява национален приоритет, за който държавата е ангажирана и който изпълнява при съблюдаване на изброените в посочената разпоредба принципи.

Относно оплакванията за дискриминация по смисъла на чл. 4, ал. 3, предл. първо, вр. с ЗЗДискр., евентуално осъществена от ответната страна - министъра на здравеопазването на Република България, въз основа на признаците „увреждане“ и „семеино положение“ по чл. 4, ал. 1 от ЗЗДискр. В процесното решение се приема, че такава не се установява.

В жалбата и допълненията към нея, а и в писмените бележки, последователно се оплаквания за бездействие на посочената ответна страна, изразяващо се в несъздаване на необходимата организация и условия за назначаване на асистент на родител, когато същият има нужда от такъв, за да придружи на свой ред детето си при пътуване за лечението му в чужбина. Твърди се относимост на чл. 8, ал. 1 от Наредбата, според която в случаите по чл. 7, ал. 1, т. 1, при необходимост заплащането може да включи и средства за транспорт и престой, пътни и квартирни пари на детето и един негов придружител в чужбина, както и при необходимост устен превод по време на престоя и лечението, при условия и по ред, определени от управителя на НЗОК.

Сочи се, че предвид ограничените възможности за активно участие в правния мир на визираните категории непълнолетни лица, както и с оглед особен характер на услугите, чийто обхват урежда наредбата, органът, издал процесния подзаконов акт, е преценил, че следва по изключение да бъде предвиден и спектър от други услуги, които поначало не са от медицинско естество - транспорт, престой, превод. Тези допълнителни услуги обаче се неразривно свързани с медицинските, а с регламентацията им държавата изпълнява задължението си да осигурява особена закрила и грижа за детето, както и да съблюдава висшия му интерес. Сочи се, че подобен извод се потвърждава от мотивите за приемането на проекта на наредба за медицинските и други услуги по чл. 82, ал. 1а и ал. 3 от Закона за здравето и за реда и условията за тяхното одобряване, ползване и заплащане. Видно от същите, в обхвата на наредбата е предвидено покриването на разходите не само за медицински услуги, но и за немедицински такива, които имат акцесорен спрямо първите характер и ги съпътстват, предвид особеностите при лечението на деца в чужбина. адресати на нормите на подзаконовия акт са преди всичко лицата, за които са предназначени съответните медицински услуги. С други думи, адресат на наредбата е лицето - пациент, като именно в негова полза възниква правото да му бъде оказан съответния вид медицинска помощ, както и да му бъде осигурено ползването и плащането ѝ. Обстоятелството, че ненавършилите пълнолетие лица, в частност малолетните (какъвто именно е случаят с детето на жалбоподателя) не подават лично документи за подпомагане по реда на Наредбата.

Жалбоподателят не оспорва обстоятелството, че по подадените от него заявления за лечение на детето му в чужбина, са издадени заповеди на управителя на НЗОК, с които е одобрено заплащането на заявените медицински услуги, както и на съпътстващите ги други услуги по чл. 8, ал. 1 от Наредбата за транспорт, престой за детето и един негов придружител, както и преводач. Оплакванията на жалбоподателя са свързани с обстоятелството, че не съществува практика на НЗОК, която да предвижда възможност за назначаване на асистент за самия родител на малолетното дете, в случай, че същият има потребност от такъв.

В крайна сметка, аргументите на жалбоподателя са приети за изцяло неоснователни, поради което жалбата е отхвърлена като неоснователна.

От правна страна, настоящият съдебен състав като прецени фактите, установени по делото, намери, че обжалваното решение е незаконосъобразно поради неправилно приложение на материалния закон.

Законосъобразността на административния акт се преценява към момента на издаването му. Съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК същият следва да съдържа фактическите и правните основания за издаването му. Първите са необходим реквизит на акта и липсата им го опорочава съществено. Липсата на фактически основания представлява винаги съществено административнопроизводствено нарушение, водещо до отмяна на административния акт. Обратно, макар и да е административнопроизводствено нарушение, непосочването или погрешното посочване в акта на правното основание за издаването му не е съществено такова при условие, че актът съдържа фактическите основания за издаването си. В случая волята

на органа относно упражненото от него право е ясна, а последващият контрол по приложението на закона спрямо посочените факти е изцяло допустим и възможен.

Процесното решение е издадено при спазване на административнопроизводствените правила, от компетентен орган, в съответствие с материалните норми.

Съгласно чл. 4, ал. 1 – 3 от ЗЗД:

„1. Забранена е всяка пряка или непряка дискриминация, основана на пол, раса, народност, етническа принадлежност, човешки геном, гражданство, произход, религия или вяра, образование, убеждения, политическа принадлежност, лично или обществено положение, увреждане, възраст, сексуална ориентация, семейно положение, имуществено състояние или на всякакви други признаци, установени в закон или в международен договор, по който Република България е страна.

(2) Пряка дискриминация е всяко по-неблагоприятно третиране на лице на основата на признаците по ал. 1, отколкото се третира, било е третирано или би било третирано друго лице при сравними сходни обстоятелства.

(3) Непряка дискриминация е поставянето на лице или лица, носители на признак по чл. 4, ал. 1, или на лица, които, без да са носители на такъв признак, съвместно с първите търпят по-малко благоприятно третиране или са поставени в особено неблагоприятно положение, произтичащо от привидно неутрални разпоредба, критерий или практика, освен ако разпоредбата, критерият или практиката са обективно оправдани с оглед на законова цел и средствата за постигане на целта са подходящи и необходими.“

Съгласно § 1, т. 1 от ДР на ЗЗДискр. "Тормоз" е всяко нежелано поведение на основата на признаците по чл. 4, ал. 1, изразено физически, словесно или по друг начин, което има за цел или резултат накърняване достойнството на лицето и създаване на враждебна, принизяваща, унижителна, обидна или застрашителна среда.

За да е налице пряка дискриминация, съобразно определението на чл.4, ал.1 от ЗЗД, следва разликата в третирането да е на основата на защитен признак, както и да е налице причинно-следствена връзка между защитения признак и по-неблагоприятното третиране на жалбоподателя.

Предвид на установените по – горе факти, настоящият състав на съда приема, че липсва осъществена пряка или непряка дискриминация по отношение на Д. К., баща на дете с увреждания, за което е одобрено финансиране на лечение в чужбина. Правилни са всички съображения, изложени в процесното решение на КЗД по отношение неустановяването на неравно третиране на жалбоподателя по признаците: „увреждане“ и „семейно положение“.

По делото не се установиха действия, които да бъдат определени за пряка или непряка дискриминация.

Правилно от КЗД се приема, че наведените твърдения, че К. е дискриминирана на основание на горепосочените признаци е недоказано, с оглед неустановяването на различно – по-благоприятно, третиране от ответните страни в производството, лица. Действително, както сочи и адм. орган спорен е въпроса дали с разпоредбата начл. 8, ал. 1 от Наредбата се нарушават правата му, с оглед липсата на възможност за финансиране на личен асистент на придружителя. Осигуряването на право на асистент на придружителя действително, формално не попада в обхвата на чл. 7, ал. 1, т. 8 и чл. 8, ал. 1 от Наредбата. В текста на Наредбата в чл. 8 е използван изрза „един негов придружител в чужбина“, като не се конкретизира кой следва да бъде това.

Няма пречка това да бъде не само единият от родителите на детето, но и друг негов законен представител, като настойник, попечител, упълномощено лице от специализирана институция, където е настанено детето, упълномощено от родителите друго лице. В подадените от К. заявления, подробно описани в отговора на жалбата, същият заявил: „желая транспорт в двете посоки, престой и преводач“, като не е заявена услугата - заплащане на транспорт и престой на личен асистент на придружителя и такова искане не е следвало да бъде разглеждано и одобрявано. Съдът намира, че в жалбата неоснователно се претендира разширяване предмета на осигуряваната от държавата подкрепа. По този път би се стигнало до осигуряване на неограничен обем услуги, което е необосновано от гледна точка на ефективното разходване на средства от бюджета. Целта на осигуряваната подкрепа е да се постигне максимален ефект при разумно разходване на средства, което би могло да се постигне и при заплащане на средства на друго лице, освен жалбоподателя, което да не се нуждае от личен асистент при провеждане в чужбина на лечение на сина му. Съдът намира, че по делото липсват каквито и да било данни за осъществена дискриминация по посочените признаци от привлечените в производството пред КЗД ответни страни.

Точно са разтълкувани в решението разпоредбите на съответните нормативни актове и начина, по който действат органите на държавната администрация в съответствие с техните нормативно установени задължения. Оспорените текстове на Наредбата са изцяло в съответствие със Закона за здравето.

Съдът намира, че от ответните страни в адм. производство пред КЗД не е извършено каквото и да било закононарушение като Д. К. не е третиран дискриминационно, нито са нарушени по някакъв начин правата му, по каквото и да било защитен признак от ЗЗД. Правилно органът не се произнесъл по твърдението за наличие на дискриминация по признака „тормоз“, предвид несвоевременното му предявяване. Липсват и съществени нарушения на адм.-производствените правила. Правилно не е конституиран МС като заинтересувана страна. Същият не се е произнасял по жалби или искания на жалбоподателя, поради което няма интерес от участие в производството.

Предвид на всичко изложено по-горе, съдът намира, че по делото не се установи упражнено по – неблагоприятно третиране на Д. К. по смисъла на чл. 4, ал. 1, 2 и 3 от ЗЗД. Дискр. по посочените признаци „увреждане“ и „семеино положение“ като жалбата срещу процесното решение следва да бъде отхвърлена.

По делото е налице своевременно искане за присъждане на разноски за юрииск. възнаграждение от ответника като такова в размер на 100 лева следва да се присъди на ответника, на осн. чл. 143, ал. 4 от АПК.

Водим от горното, АССГ, 33-и състав на Второ отделение,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Д. Д. К., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу решение № 238 от 23.06.2023 г. по реписка № 397/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация;

ОСЪЖДА Д. Д. К., с адрес: [населено място],[жк], [жилищен адрес] да заплати на Комисията за защита от дискриминация сума в размер на 100 /сто/ лева разноски по

делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд.

Преписи да се връчат на страните!

СЪДИЯ: